

Svakoj osobi je potrebno ostaviti pravo da izrazi svoj stav u pogledu prihvatanja ili neprihvatanja legalizacije istospolne zajednice. Međutim, ti stavovi ne smiju biti formirani na osnovu mržnje, osude ili prezira.

Homoseksualnost kao psihoseksualni poremećaj identiteta desetom revizijom Međunarodne klasifikacije bolesti, povreda i uzroka smrti, više se ne smatra bolešću. Uprkos tome, u većini društava homoseksualnost se smatrala socijalnim tabuom. Socijalna stigmatizacija homoseksualno orijentisanih osoba pokušava se minimalizirati pravnim normiranjem istospolnih zajednica života, podvrgavajući ih principu "različito, ali ravnopravno".

Upravo radi potrebe zaštite "prava na različitost" evropsko zakonodavstvo od kraja 90-ih godina prošlog stoljeća počinje donositi akte koji zabranjuju diskriminaciju po osnovu spolne orijentacije¹ i uvodi zaštitu homoseksualaca i njihovih zajednica. U sekundarnim i primarnim izvorima prava Evropske unije (u daljem tekstu: EU) propisuje se zabrana diskriminacije po osnovu seksualne orijentacije. *Amsterdamski ugovor* predstavlja jedan od najvažnijih međunarodnih akata kojima se zabranjuje diskriminacija po osnovu seksualne orijentacije. U *Povelji EU o osnovnim pravima* (iz 2000. godine, **zamijenjenom** istoimenom *Poveljom* iz 2007.- 2007/C 303/01), **takođe** se zabranjuje diskriminacija po osnovu seksualne orijentacije. Pravo na sklapanje braka prema navedenoj *Povelji* nije u vezi sa osobama različitog spola, već je pravo na sklapanje braka zagarantovano nacionalnim zakonima koji uređuju izvršavanje prava na brak.

U direktivama Vijeća Evropske unije (u daljem tekstu: VEU) i Evropskog parlamenta (u daljem tekstu: EP) nakon 2000. godine seksualna orijentacija je uvedena kao zabranjeni osnov diskriminacije. Međutim, ovim aktima se nije puno odmaklo u zaštiti homoseksualno orijentisanih osoba, mada se to moglo učiniti, s obzirom na obavezujući karakter ovih akata. Državama članicama data je mogućnost (nisu obavezane) da istospolne partnere tretiraju kao bračne partnere, odnosno države članice su obavezane da ih tretiraju kao članove porodice, ukoliko zakon države članice, u koju ulazi istospolni partner, tretira ovaj odnos kao ekvivalent braku.